

תת"ע 4056/12/15 - מדינת ישראל נגד שרון מנשה כהן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4056-12-15 מדינת ישראל נ' שרון כהן
בפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שרון מנשה כהן

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 3.6.15, הודעת תשלום קנס בגין, חציית שטח הפרדה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 36(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 14.3.16, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ר סלמאן ח'יר, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם והוגש עותק מחשבונית תיקון ממוסך, שסומן נ/1.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 3.6.15, בסמוך לשעה 10:45, נהג הנאשם באופנוע בתל אביב, ברחוב איבן גבירול, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו מול בית מספר 173, נצפה על ידי עד התביעה כאשר הוא עולה, בנסיעה, על גבי שטח הפרדה בנוי במקום וחוצה את מעבר החצייה המסומן במקום.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "אתה סתם עושה דו"ח. את רוצה להרוויח את הדו"ח הזה. אני נתקעתי עם הקטנוע. נקרע לי הכבל".

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך, בהגיעו למקום, נתפס הבלם של האופנוע והוא נאלץ לעצור בנתיב השמאלי ובהמשך, לעבור את שטח ההפרדה, לצד השני של הכביש. לדבריו, העד סייע לו להרים את האופנוע ולאחר מכן, רשם לו את הדו"ח. הנאשם טען כי לא יכול היה לעבור למדרכה הימנית, כי נסעו כלי רכב לימינו. עוד טען הנאשם, כי בבוקר

האירוע, בשעה 10:18, תוקן הקטנוע, כעולה מ-1, אך הבעיה קרתה שוב ולאחר רישום הדו"ח, חזר למוסך בשנית, אך אין לו קבלה נוספת להציג, שכן התיקון היה, הפעם, ללא עלות.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין כי הבחין בנאשם, בנסיעה שוטפת, נוסע, תחילה על הכביש ולאחר מכן, ממשיך בנסיעה על גבי שטח ההפרדה ומעבר החצייה, לצד השני של הכביש. לגרסת העד, הנאשם ירד מהאופנוע, כאשר הוא במרכז מעבר החצייה ולאחר שהעד צפר לו בצופר הניידת.
2. עדותו של עד התביעה הייתה עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית, שכן, הנאשם, על אף הסברים חוזרים ונשנים, בחר שלא לחקור נגדית את העד על האמור בדו"ח.
3. גרסת הנאשם לא עשתה עלי רושם אמין. הנאשם לא הסביר כיצד זה הגיע אל המוסך בשנית, לאחר שרכבו, לגרסתו, נתקע באמצע הכביש - האם באמצעות גרר או בנסיעה? אם הזמין גרר, לא הוצגה ראיה לכך ואם בנסיעה, יכול היה להמשיך לנסוע על הרכב, בניגוד לטענתו המרכזית, כי הרכב נתקע באמצע הכביש.
4. עוד סתר עצמו הנאשם, כאשר במועד ההקראה, כפר במיוחס לו, תוך שגרסתו הייתה: "**אני לא מודה. נהגתי במקום. לא עברתי על שטח ההפרדה**" ואילו במועד ההוכחות, העיד כי עבר על שטח ההפרדה, אך טען כי עשה זאת כאשר הוא גורר את האופנוע והעד מסייע לו. מדובר בשתי גרסאות שונות בתכלית זו מזו והדבר משליך על מהימנותו ואמינותו של הנאשם.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ו' ניסן תשע"ו, 14 אפריל 2016, במעמד הצדדים